

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Tamt og vildt.

Citation: Richardt, Chr.: "Tamt og vildt.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-workid74805.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Tamt og vildt.

⌘ Padre Giuseppe, han er ikke magelig,
naar Livet han kan gjøre sig behagelig',
og da han tilmed troer sin Mave svagelig,
saa har han længe spekuleret paa
Forandring i sin vante Kost at faae.
En Padre, kort en Mand, som der er Aand i,
bli'r reent stupid af al den Macaroni, -
lidt Fuglevildt, en And, en Bekkasin
med samt lidt bedre Vin,
det var for Aand og Krop som Medicin!
Han trommer paa sin Mave,
og kalder saa paa Beppo, Husets Slave.
»Hør Beppo, giv mig Hat og Paraply,
vi vil paa Jagt, kast Bøssen over Nakken,
og saa af By
hinsides Bakken
til Stranden - Du kan tro mig, dér
er mere Fuglevildt end her,
hvor knap man øjne kan en Hønsefjer.«
»Men der er vaadt ved Stranden, Far Giuseppe!«
»Saa skjørter man blot op, min gode Ven,
tænk Dig, om vi fik kapret os en Snepe!«
- Snart er de langt fra Gaderne,
ved Stranden hist, paa Måderne,
hvor Fuglevildtet søger. Dagen gaar,
en stakkels Spurv de faaer;
men den er og det hele,
og det er grumme lidt at dele.
Hver Gang en Vildand kommer dem paa Skud,
163 vor Padre gjør et Sæt og raaber: »Skyd,
skyd Beppo, skyd!« og med sin Skjærm rumsterer,
saa Byttet echapperer,
skræmt op i Tide ved den Lyd.
Langs Stranden gaa de hjem, vor Padre vred,
og da han er saa nogenlunde fed,
badet i Sved.
Men da de komme nær ved Baadehavnen,
ret ud for Bavnen, -
lige for Næsen
af vore Jæg're viser sig et Væsen,
der svømmer som en And og er en And.
»Skyd, Beppo, skyd!« vor Far Giuseppe hvisker,
og Beppo skyder, rammer, op den fisker.
Flux, som i Anelsen om noget galt,
vor fromme Fader Byttet snapper
og Paraplyen om det sammenklapper.
Med uvant Hast han naaer sit lille Køkken,
og for sin Kogerske og Fejerske,
sin gamle Plejerske,
han priser der i høje Toner Lykken,
der vel en Stund ham vendte Ryggen,
men dog den rare Vildand bragte ham.
»Madonna!« raaber hun, »den er jo tam!«
»Da var den vilter nok, saa Skam, -
men tamt og vildt er nær i Slægt,
lad os nu bare faae den stegt!«
Som sagt, saa gjort; og brun og mør er Anden.
Den næste Morgen kommer Ejermanen,
hans Sognebarn, og kræver strax Erstatning.
Vor Padre svarer ham med Fatning:
164 »Først er den skudt som andet Vildt i Stranden;

men dernæst - har jeg denne ene Gang
af Jægertrang
gjort *vildt* af tamt, saa har jeg Kræfter spildt
paa her blandt Jer at gjøre *tamt* af vildt.
Du var en vild Krabat, min Christoforo,
og lovløs nok var mangen Gang din Moro;
men ved Madonnas Hjælp *jeg* fik Dig tam;
og derfor veed jeg vist, Du under ham,
din gamle Padre, dette lille Offer!«
Christoffer
klør sig bag Øret, - men da virkelig,
han havde været lovlig vild,
før han blev kirkelig,
saa slog han til,
gav med bevæget Stemme
sin Skriftefader fuld Absolution, -
og saadan slap vor Padre af sin Klemme.